

Nederlands.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.
Zitting van donderdag, 12 november.

De zitting ten half twaalf ure geopend zijnde, worden de notulen van het verhandelde in de vorige vergadering gelezen en goedgekeurd.

Aan de orde van den dag is de bemaatslaging wegens de toelating van den heer Brugmans. Het verslag der centrale afdeling dien aangezinsde is als volgt:

Van de 69 in de afdeelingen tegenwoordig geweest zijnde leden, hebben zich 24 stellig voor, 9 tegen het toelaten van den heer Brugmans verklaard, zeven hebben het verslag der commissie voor kennisgeving aangenomen. Nog twee leden kunnen tot geen besluit komen. Zes en twintig vereenigen zich met het gevoelen der minderheid van de commissie, onder bijvoeging der volgende aanmerkingen door sommige hunner.

Acht zijn van oordeel, dat de overgelegde stukken de noodige inlichtingen niet geven, om tot de toelating te besluiten.

Twee zeggen, dat zij, op die stukken afgaande, zouden overhellen om de permanente commissie als rekenplichtig te beschouwen. Want uit dezelve blijkt zoo wel, dat er een *quitus* wordt gegeven wegens eene gedane rekening, als dat de permanente commissie het ligchaam is met het dagelijksch beheer belast, en daaruit besluiten zij, dat dit *quitus* moet geacht worden alleen betrekkelijk te zijn tot de permanente commissie, aangezien de algemeene vergadering geen beheer heeft en dus niet rekenplichtig wezen kan.

Evenmin vindt een lid, die tegen de toelating is, in de afgegevene certificaten een bewijs, dat de leden der permanente commissie niet comptabel zijn. Hetzelfde oordeelt een lid, die met de minderheid van de commissie heeft ingestemd.

Vijf leden verlangen vooraf te weten, op welke wijs en op grond van welke stukken het aan drie leden der geheime commissie bekend is, dat de vier opgegevene comptabele ambtenaren dit zijn en wel alleen, en of er koninklijke besluiten bestaan, die, overeenkomstig art. 23 der wet van den 21 junij 1820, den thesaurier voor het geldelijk beheer van het ampt syndicaat comptabel gesteld hebben. Zij zijn verwonderd, van dit gewichtige punt niets vermeld te vinden. Ook vragen vele hunner of de thesaurier en de agenten van het syndicaat in de provincien een borgtocht stellen ten behoeve van het syndicaat of van den lande, en of de hoofden van ministeriële departementen een *quitus* van de rekenkamer ontvangen. Er wordt bijzonder gewigt gehecht aan de beantwoording dezer vragen door de leden die dezelve gedaan hebben en zich daarbij hunne stem voorbehouden.

Acht leden miten het gevoelen, dat, om tot een besluit te komen, zij eerst inzage behoeven van het koninklijk besluit, houdende instelling der permanente commissie en de werkzaamheden harer leden bepalende.

Het volgende is bovendien nog aangemerkt:

Namelijk, door een der leden, die vóór de toelating zijn, dat, naar zijn oordeel, al de twijfel in deze voortvloeit uit de vermenging der denkbeelden van administratieve verantwoordelijkheid en van geldelijke rekenplichtigheid.

Een ander lid, die tegen de toelating is, verlangt te weten, of de kassier van het syndicaat regt heeft, de betaling te weigeren der gelden waarover de permanente commissie beschikt heeft, wanneer hij vermeent, dat het gebruik dier gelden niet overeenkomstig de wetten geschiedt, dan of bij de bevelen der permanente commissie moet volgen en zonder verder onderzoek betaling doen.

Een lid heeft eene nota in het fransch ingeleverd, welke is bijgevoegd.

De discussie geopend zijnde, hebben het woord gevoerd.

Voor de toelating, de heeren:

Van Reenen, de Jonge, Luzac, van Toulon, Dyckmeester, Sypkens, Danker Curtius en Byleveld.

TEGEN de toelating, de heeren:

Van Dam van Isselt, Luyben, Weerts, Pescators, Fabry Longré, de Sijssart, Angillis, Trentasaux, Barthélémy, Liédel de Well en Fallon.

Bij hoofdelijke stemming is met 45 tegen 41 stemmen, besloten, dat de heer m^r. P. A. Brugmans NIET kan worden toegelaten als lid van de tweede kamer der staten-generaal. De zitting wordt opgeheven ten 4 ure. Wij zullen op dezelve terugkomen.

's HERTOGENBOSCH, 13 november.

Uit onze provincie hebben eene voor de admissie van den heer Brugmans de heeren: van Meuwien, Verheyen en van Tuijl van Heeze en Leende; tegen: Luyben en Cuypers; de twee an-

dere leden, de heeren van Sasse van IJsselt en Ingenhousz, waren afwezig.

— Mr. de bisschop van Doornik is den 9 dezer met den overwaarden heer deken van Aalst, uit Gent vertrokken, welke waarschijnlijk de eer zal hebben, om denzelven te huisvesten; men verzekert, dat deze prelaat zich naar Leuven begeeft, om het sacrament des vormsels in een pensionaat uit te deelen.

— Men schrijft ons uit Helmond, van den 10 dezer:

— Hier is eene petitie in omloop, vragende het herstel van verscheidene grieven, de eenheid van het bestuur, de ministeriële verantwoordelijkheid, de onafhankelijkheid der regters en de onpartijdigheid in het vergeven van ambten en bedieningen. — Een lid der provinciale staten, de beide assessoren en al de overige leden van den stedelijken raad, benevens vele aanzienlijken hebben dezelve ondertekend. Men doet zulks met geestdrift.

— Op de petitien van Brussel, Gent, Brugge, Yperen, enz. hebben reeds een aantal graven, barons, advocaten, renteniers en de voornaamste kooplieden geteekend.

Het voorschrift der petitie van Brussel is door vele steden in Henegouwen aangenomen.

De geestdrift om te teekenen is overal algemeen; de geestelijkheid ook blijft niet ten achter.

— Is het waarheid, dat zekere gouverneur en distrikt-commissaris, wezenlijke ministeriële bureaucraten, de wreedheid zouden gehad hebben, om het geweten van eenen eerlijken man te pijnigen, met hem eenen post aan te bieden onder voorwaarde, dat hij een gedeelte gronds afstond, om een lokaal voor het monopolie op terigten? Is het waarheid, dat men nog meer schreeuwende bedreigingen, waarvan de afschuwelijkheid aan den dag kon gebracht worden, indien die autoriteiten den droevigen moed hadden, om hun woord te houden, daarbij gedaan heeft? (*Catholique.*)

— De directeur der brieven posten te Zwol is, zoo men vernemt, de zoon van den gouverneur van Overijssel; in die hoedanigheid zoude hij gaarne zijn kantoor tot frontier-bureau voor Duitschland, ten koste van den directeur van Deventer, welke thans deze gunst geniet, doen verklaren. Een burgemeester dezer laatste stad, de achtbare heer van Suchtelen, is het tot hier toe gelukt, dit onwettig voorregt te keer te gaan; doch sedert hij zijn ontslag als burgemeester genomen heeft, om meer onafhankelijk de functien van afgevaardigden bij de tweede kamer te vervullen, intrigeert de gouverneur van Overijssel op het schoonst, om de gunstige verandering voor zijnen zoon te doen aannemen. Men hoopt, dat de algemeene bekendheid, door uw dagblad aan de kunstgrepen van mijnheer den gouverneur gegeven, zal kunnen bijdragen, om het uitwerksel hiervan tegen te gaan; hiermede zouden wij zeer ingenomen zijn, want wij haten niets zoo zeer, dan dien invloed, welke mannen, die in bediening zijn, alleen en uitsluitend ten behoeve hunner naastbestaanden in het werk stellen, zonder zich het minst over de gerechtigheid en het algemeen belang te bekommeren.

(*Courier des Pays-Bas*)

— De heer Strick van Linschooten, secretaris van den minister der Nederlanden, bij het hof van Spanje, is hij het uitgaan van den schouwburg door zijnen gewezen kok met eenen dolk doorstoken; de wonden zijn zeer gevaarlijk.

— Bij de nieuwe organisatie der nationale infanterie, zijn 16 kapiteins-adjudanten-majors benoemd; men verzekert, dat zij allen Hollanders zijn.

(*Politique d'Anvers.*)

— Bij de gebroeders Langenhuyzen, te 's Hage, is eene *beknapte schets der onderwerpen in de zittingen van de tweede kamer der staten-generaal over den jaargang van 1829—1830, onder het voorzitterschap van den edel mogenden heer m^r. Corver Hoop, behandeld; waarvan tevens blijkt, welke leden vóór en tegen een ontwerp stemmen, gestedrukt geworden. Dit stuk is van zeer groot belang voor al diegenen, welke prijs op de wetten van ons vaderland stellen; met de invulling van de woorden voor of tegen kan men de geheele zittingen van dit jaar na-gaan en aldan met eenen opslag van het oog zien, wat er in deze zittingen is verhandeld geworden en of het voorstel aangenomen of verworpen is.*

— Zoo wij vernemen is de tamboer-majoor der 5de afdeling, alhier in garnisoen, op de hoogte van het fort Grefcoeur, met eene aan het hoofd toegebrachte wond, gister dood opgevischt.

Breda, 9 november 1829

Sedert eenigen tijd zijn binnen deze stad drie posten vacant, die tot de regterlijke administratie behooren, en tot welke vervulling de minister van justitie de noodige voordragten zal moeten doen.

Deze posten zijn:

1°) Die van *vrede-regter*, door het vertrek van den heer de *Buch*.

2°) Die van *substituut-officier* bij de regtbank van eersten aanleg, door het overlijden van den heer m^r. *Hoofd Graafland*, en

3°) Die van *procureur* bij de regtbank van eersten aanleg door het verzocht en bekomen ontslag van den heer m^r. *J. F. de Roy*.

De eerst vermelde post is nu bijna één en een half jaar vacant, en ongetwijfeld zou deze reeds voor lang zijn vervuld, indien de heer van *Maanen* zich daaromtrent niet eenigzins verlegen had gevonden. — De heer *Faes*, die sedert vele jaren plaatsvervanger bij het vrede-gerecht is, deed zich tot het bekomen van dien post op; en daar deze heer daartoe alle geschiktheden in zich vereenigt, veeltijds den post van vrede-regter heeft waargenomen, gezien en in achtung is bij zijne stadgenooten, tevens lid is van de provinciale staten en van de stads regering, en daarenboven door veel vermogende mannen is aanbevolen, zoo kan niet welvoegelijk een ander en vreemd persoon voor gezegden post, zonder groote verongelijking, worden voorgedragen, en ongetwijfeld zou de heer *Faes* ook wel dadelijk tot vrede-regter zijn benoemd; maar de man heeft, in het oog van velen, het ongeluk van tot de *raaische Kerk* te behooren, en algemeen wordt daaraan toegeschreven, dat deze post open blijft, zijnde gemelde heer *Faes* met de *provisionele* waarneming daarvan belast.

Velen hebben deze niet-vervulling aan de op handen zijnde *organisatie* der regterlijke magt willen toeschrijven; dit vond ook eenigen ingang; maar de vervulling van de sedert opengevallen plaatsen van vrede-regter te Bostel en nu nog onlangs te Boxmeer, door twee protestanten, heeft zelfs den schijn van gegrondheid dezer redenen doen vervallen, en meer behoeft men voor onpartijdigen ten deze niet te zeggen.

De post van *substituut-officier* bij de regtbank, zal wel zeker zoo lang niet onvervuld blijven; het ontbreekt daarvoor niet aan sollicitanten van die soort, die te samen, en ieder voor zich afzonderlijk, vermeenen, bij uitsluiting aanspraak op posten te kunnen maken: uit onderscheidene noordelijke provincien van het rijk hebben zich daarvoor liefhebbers opgedaan; het landschap Drenthe heeft zelfs eenen verzoeker geleverd, die waarschijnlijk wel niet tot de maagschap van den gouverneur zal behooren; intusschen voorziet men, dat de sollicitatien, moeiten en kosten van de meesten vruchteloos zullen wezen, terwijl onder dezelve jonge heertjes gevonden worden, aan welke een postje voor een *huwelyks-uitset* moet worden bezorgd. — Men verzekert, dat een van dezen, met een nichtje van *Z. Exc. den minister* wil trouwen, en dat een ander eene der dochters van eenen *procureur-generaal* ten huwelyk zal vragen, en ook door dezen met bijzondere brieven van aanbeveling, zoo naar de hoofdstad der provincie, als naar die van het arrondissement, is komen afzakken.

Men zegt, dat het getal van sollicitanten wel tot twaalf beleept, de meesten zijn *Noord-Nederlanders*, buiten *Noord-Brabant*. — Gaarne willen wij dit gelooven, alsmede dat het getal van jonge advocaten in Noord-Nederland zoo groot is, dat het onmogelijk wordt dezelyen allen naar hun genoegen en in hunne eigene provincie te plaatsen; maar blijft het daarom niet grieven voor de *Noord-Brabanders*, in wier provincie het ook aan geene advocaten ontbreekt, dat de voor hen geschikte posten, in hunne eigene provincie, aan *Hollanders* worden vergeveert, zoo als nu met deze zelfde vacerende substituuts-officiers-plaats na het jaar 1813 reeds tweemaal heeft plaats gehad; — in de jaren 1814, 1818, 1821 en 1824 is deze post opengevallen, en telkens door eenen protestant vervuld, en wel de twee laatste reizen door *Hollanders*, die geheel vreemd aan de provincie waren.

Voor den derden post, die van *procureur* bij de regtbank, doen zich ook eenige liefhebbers op; dan, voor zoo veel ons bekend is, geene vreemden; maar dit moet ook niemand verwonderen, aan dezen post is geene vaste jaarwedde verbonden, bij vele jonge hollandsche advocaten is het veelal meer te doen om het tractement dan om den post; hoe ongeschikt zij ook mogen wezen voor de pleitzaal, en hoe weinig vooruitzigt zij ook mogen hebben om daarin een bestaan te vinden, en hoe weinige proeven zij ook van hunne bekwaamheid gegeven hebben, welke zij zich evenwel gaarne getroosten, van in dat anders hij vele van hen verachtelijk *Noord-Brabant* een voordeel gevend postje te kunnen bekleden; maar om te werken, en om door werkzaamheid en vertrouwen het wettelijk niet dadelijk verworven wordt, een bestaan te zoeken, dit is niet even aantrekkelijk. — Deze post blijft dan voor *noord-brabandsche* sollicitanten over; onder dezelve behooren eenige jonge advocaten; wij willen over dezelve ver geschiktheid niet oordeelen, zij zijn nog te kersversch van de academie gekomen en hunne namen worden nog niet in den *Provincialen Almanak* van het jaar 1829, onder de postulerende advocaten voor de regtbank gevonden, en dus zou men, die vele jaren op een procureurs-kantoor is geëmployeerd geweest, wat de *prosumptive* geschiktheid aangaat, wel te verkiezen zijn; intusschen verzekert men, dat onder de sollicitanten behoort de zoon van eenen advocaat, die tevens *hypotheek bewaarder* is en bij *dispensatie* de praktijk mag blijven uitoefenen; de instelling van zijnen zoon tot procureur ontbreekt er nog een om altemeer meester van de geheele praktijk te worden; want wat men er ook van zeggen moge, de wereld blijft vol argwaan.

Nieuwsgierig is men, in welken geest de vervulling van deze drie posten zullen worden gedaan. De eerste en derde werden bevorens door roomsch-katholijken, en de tweede door eenen protestant bekleed; daarbij moeten wij opmerken, dat van de *ses* nog *fungerende* procureurs er slechts twee tot het R. K. kerkgenootschap behooren: en dat de roomsch-katholijken, zoo wel in de regterlijke als andere posten en bedieningen in deze provincie, zoo zeer miskend en benadeeld zijn.

De vervulling dezer posten zal aanduiden, in hoe verre de voorgevins waarheid zijn, dat men niet geweten heeft, dat de ongelijkheid tusschen de bevoordeeling der protestanten boven de roomsch-katholijken zoo groot en treffend was, en of men welmeenend de grieven wil wegruimen, waarover de roomsch-katholijken met zoo veel grond te klagen hebben.

Een Noord-Brabander.

VRIJE GEDACHTEN

OVER

NEDERLANDS STAATKUNDIGE OPPOSITIE.

Toen de wapenen der verbondene mogendheden Nederland vrij maakten, en de ijzeren sceppter eens dwingelands hetselve niet meer beheerschte, zag men spoedig de geluks-ster in de *dynastie* van het doorluchtig huis van *Oranje* aan den nederlandschen horizon schitteren. — Na eene ongelukkige afwezigheid van bijna twintig jaren verscheen de edele Vorst op zijnen vaderlandschen bodem — begroette met tranen van mededoogen zijne, door vreemde overheersching verdrukte landgenooten — aanvaarde als soeverein het bestuur der Vereenigde Nederlanden, en gaf eene grondwet, die alle godsdienstige en burgerlijke regten van een vrij volk verzekerde. — Belgie, welks hield lot nog onbeslist was, werd krachtens het tractaat van Londen (juni 1814) met de Vereenigde Nederlanden tot één koninkrijk verheven. De voornaamste voorwaarden, waarop deze vereeniging berustte, waren, dat *zy volkomen en innig zyn moest*, zoo dat beide landen slechts éénen staat uitmaken, te besturen volgens de reeds in Holland bestaande grondwet, en naar de omstandigheden met wederzijdsche overeenstemming te wijzigen — dat de artikelen dier grondwet niet mochten veranderd worden, welke aan alle godsdiensten gelijke bescherming en voorregten waarborgen, alsook de benoembaarheid van alle burgers, hoedanig hunne godsdienstige gezindheden ook zijn mogen, tot openbare bedieningen en waardigheden. Ja, men vindt in genoemd tractaat uitdrukkelijk bepaald, dat alle *aanwoners* op eene geëvenredigde wijze aanspraak hebben op alle voordeelen, hoe ook genaamd, zonder dat eenige bepaling of belemmering op den eenen kan worden gebragt ten behoeve eens anderen. — Wie is dus niet in eene erkentelijke verrukking bij het denkbeeld der menigvuldige weldaden, door de hooge mogendheden voor nederlandsche vrijheid bewezen? Wiens hart klopt niet van dankbaarheid bij de stellige overtuiging, dat onze geliefde Koning geheel voor de welvaart en het geluk zijner onderdanen leeft? — Onmiddellijk na de bevestiging van den afstand der belgische gewesten, door het tractaat van Weenen, beijverde *Z. M.* zich, om door eene commissie te doen onderzoeken, welke veranderingen in de grondwet nuttig en noodzakelijk waren; van dezen koninklijken last heeft zich een aantal aanzienlijke mannen, met den lofwaardigsten ijver, gekweten. Door het aangeboden ontwerp werden de bepalingen der tractaten *ge waarborgd* — aan alle godsdiensten de geëvenredigde bescherming en voordeelen, alsook de benoembaarheid aan alle burgers tot openbare ambten en bedieningen *verzekerd* — de verdeling van het gezag op den grondslag van beveilgende en den Nederlanders steeds dierbare instellingen *bepaald* — en vooral de onafhankelijkheid der regterlijke magt *erkend* enz. De wijze inzichten des Konings, om het vermoeden van eenzijdigheid weg te nemen en van de algemeene goedkeuring des volks overtuigd te zijn, verlangden, alvorens de nieuwe staatsregeling werd ingevoerd, eene vereeniging van notabelen, uit de geschikteste en het vertrouwen kunnen medeburgers meest waardige personen; deze moesten als tolken der algemeene denkwijze optreden, om over haar te oordeelen, welke dan ook, na den toets van eene gezonde kritiek te hebben doorgestaan, door den Koning werd aangenomen en beëdigd.

Zoo zag dan nederlandsch volk het *paladium* der vrijheid op vaste zuilen gebouwd! zoo zag het den regtvaardigsten der Koningen het bestuur over een vrijzinnig en ijverig volk op zich nemen: de avond van rampen en tegenspoed werd opgevolgd door den morgen des geluks: deze daagde met glas, en elk opregt geaard Nederlander verheugde zich in de blijde, en reeds zoo lang gewenschte toekomst. Hij, die de behoeften zijner onderdanen kende, plaatste op den voorgrond zijner bedoeelingen de stiptelijke instandhouding der grondwet — indachtig aan de voorvaderlijke zinspreuk: *je maintiendrai*, stelde hij zijn vertrouwen op de leden der tweede kamer en vond in dezelve bijstand en ondersteuning. — Hunne gezamenlijke pogingen gingen in een doelmatig middelpunt uit, om namelijk de beëdigde grondwet te bewaken — te handhaven. Doch, helaas! er mogten slechts tien jaren verlopen zonder inbreuk op hare instellingen. De Koning, die bij de benoeming zijner ministers en staatsdienaren de harten en nieren niet doorzag, werd door hem misleid. Het noodlottig jaar van 1825 kluiserde gods-

dienst en onderwijs aan willekeurige banden — vele artikelen der grondwet misten hun doel — de ministeriën gayen aan dezelve eene verkeerde en eigendunkelijke interpretatie — de eene *anti-constitutionele* daad hoopte zich op de andere, en daardoor werd de rust der tweede kamer gestoord. Eene staatkundige oppositie werd niet alleen onvermijdelijk, maar voor derzelver leden verplichtend. Velen door de geschied-rollen van den vroegeren en lateren tijd voorgelicht, en bekend met de oppositie-partij, die in het *parlement* van Engeland, sedert onheuchelijke jaren, zich voor de regten des volks en het *charita magna* zoo voordeelig onderscheidt, wilden eene noodlottige *catastrophe* voor Koning en vaderland trachten voort te komen. Zij wisten, hoe deze partij, door de openbare meening des volks ondersteund, op de ministeriën zegevierde — hoe de ministers van hunne hooge bedieningen ontzet en door mannen vervangen werden, meer waardig bij den Koning en aan het roer des bewinds geplaatst te worden.

Frankrijks oppositie was ook een spoorslag voor de nederlandsche. Nadat eene *anarchie* en *despotismus* dit rijk meer dan dertig jaren had geteisterd, beklom Lodewyk XVIII zijnen voorvaderlijken troon — schonk aan de Franschen het *charter*, hetwelk aan allen gelijke regten toekende. Een onbepaald vertrouwen in zijne ministers en andere hooge staatsdienaren — de gunsten ten koste van anderen, aan de *emigranten* toegestaan — de drukpers aan banden geboeid enz. deden eene oppositie geboren worden, hoogst noodig voor de burgerlijke regten en handhaving der *constitutionele* inrigtingen. Immers wij weten, hoe vele plannen en maatregelen van het *gouvernement*, strijdig tegen de wettelijke orde, den bodem ingeslagen en veranderingen daardoor in de ministeriën veroorzaakt zijn.

Engeland en Frankrijk in dit opzigt blindelings te volgen, zou voor nederlandsche oppositie eene kortzigtigheid zijn, en haar in geenen deele wettigen; noch steun bijzetten; maar het is toch geschiedkundig bewezen, dat eene werkende kracht in die rijken, door eene grondwet bestuurd, tegen de handelingen van het *gouvernement* of deszelfs ministers onafscheidelijk is — wij hebben gezien, uit het kort verslag, zoo even geschetst, dat ook daar, even als bij ons, de voornaamste instellingen der burgerlijke vrijheid sechdelijk worden verdrukt en verloren zouden gaan, zoo zij geene wapenen in eene staatkundige oppositie ter verdediging vonden. Trouwens, daar er ook in Nederland is een verfoeijelijk *nepotismus* de steen des aanstoets: daarover strakelen de gelijke godsdienstige en burgerlijke regten — daardoor raakt de openbare meening in vuur en vlam. En wie ontzer verontwaardigde zich niet bij het zien der statistieke opgaven? Gruwelijke daadzaken! Hoe is het mogelijk, dat gij op onzer vaderlandschen grond, waarover de regtvaardigste Koning zijnen scepter voert, uwe geboorte vindt? Wordt beschaamd, gij, voorstanders van willekeur! verkrachtigers der grondwet! Verwijdert u uit den raad des Konings naar eenen afgelegen schuilhoek! en elk uwer roepe met den boetplegenden *David*: *peccavi et malum coram te feci!* — De grieven, zoo vaak voor uwe oogen gelegd, doch steeds door u met eene wraaknemende verachting verworpen, zullen bij den Koning en bij de leden der tweede kamer, hunne herstelling vinden — eene geëvenredigde verdeling der ambten, tusschen de Noord- en Zuid-Nederlanders, tusschen de protestanten en roomsch-katholijken, zal een gevolg uwer verwijdering zijn! Gij immers zijt het, die de welmeenendste bedoelingen van Z. M. zoo dikwerf hebt tegengewerkt — vernietigd! — De ongelijke verdeling van de voordeel aanbrengeende staatsbedieningen, tusschen de zoo even genoemden, is een werk uwer handen. Wie kan de verhouding daarvan, b. v. als 1—30, met een onverschillig oog zien? Moe-ten de verongelijken nog langer onder het juk van een despotiek ministerie zuchten — lijden — en zwijgen, terwijl de gelukkige protestanten bij uitsluiting bevoorregt en de geliefkoosde troetelkinderen der staatsdienaren blijven, die in hunne albezins nietige betrekking tot den koning, eene vorstelijke magt uitoefenen — den R. K. godsdienst en deszelfs heiligste regten aanranden — onderdrukken, terwijl het *Protestantismus* sedert 1816 alle vrijheden en wettelijke bescherming geniet? Neen! de leden der tweede kamer zullen het gezag des Konings eerbiedigen, de grondwet handhaven, paal en perk stellen aan ministeriële willekeur. Indachtig aan hunne verplichtende eeden zullen zij, als onpartijdige regters, in de pleitzaal der nederlandsche vrijheid optreden, en doen zien, dat zij waardig zijn het volk te vertegenwoordigen. Zij zullen noch door beloften, noch door gunsten of gaven zich laten medeslepen om daden te plegen, die voor het oog van elken godsdienstigen Nederlander hen tot *meineed* zouden kunnen yervoeren. — Dit een en ander te doen was reeds in de vorige zitting het doel hunner pogingen; en wie twijfelt er aan? In de tegenwoordige zullen zij nog meer, dan ooit, zich voor het herstel der grieven doen gelden. De eerbiedige en grondige verzoeken van meer dan vijftig duizend R. K. zijn nog niet uit hun geheugen; de behartiging daarvan, voor zoo verre het nog noodig is, zal een voorwerp hunner zorgen blijven.

Ziet hier dan, landgenooten, den moederlijken schoot, waaruit de oppositie is geboren! Ziet hier, hoe uwe openbare meening haat de zusterlijke hand heeft aangeboden! Hoe zij beide vereenigd, den steun der grondwettelijke instellingen uitmaken!

Hare geboorte is *onbesmet*, en hare strekking *heilig*. De redevoeringen harer partij in de vorige zitting der tweede kamer, met warmte uitgesproken, dragen de kenmerken eener staatkunde, welke zich door onafhankelijkheid en vaderlands-liefde kenmerkt. — Zij ademen liefde voor den Koning en het volk — verbroedering tusschen het noordelijk en zuidelijk gedeelte des rijks — instandhouding der grondwet en handhaving der wettelijke en maatschappelijke orde. Het zijn geene verkeerde inblazingen eener zuidelijke en roomsch-katholieke *factie* — het zijn geene schimp- en smaadredenen, door twiststokers en volkdrijvers geopenbaard, om de banden van wederkeerig vertrouwen tusschen Vorst en volk te verbreken. Neen! van deze lastervolle aantijgingen door ministeriële en protestantsche dagbladschrijvers, uit srijks schatkist beloond, is de oppositie van bijna vijf milloen R. K. vrij. — Van hen mag niet gezegd worden, hetgeen weleer *Hugo de Groot* van de *calvinisten* boekstaafde: *Calvini discipuli ubicumque invaluere, imperia turbavere* (*in Annado. Rivetii, tom. IV. p. 649*). — Dat zij dan maar lasteren, dat zij maar schimpen!! Het bewijst gebrek aan wederreggingen. — Wij weten, waarom? want houden hunne voorregten op — worden de R. K. in alles met hen gelijk gesteld, iets dat de grondwet bepaalt en de Koning verlangt; waar zullen dan hunne *gelukkige* broeders, die reeds zoo lang de voordeeeligste ambten en bedieningen ten koste der R. K. genoten hebben, blijven? dit weten zij niet; en daarom wordt de R. K. en zuidelijke oppositie door hen tegengewerkt. — De vrienden der oppositie worden van hunne regtvaardige zaak niet afgetrokken, al worden zij zelfs door de ministers gehaat — mishandeld — verdrukt — zij erkennen met den onsterfelijken *William Pitt* het nut en voordeel, daarin aanwezig; zelfs beweert dezeg groote staatsman, dat zoo er in het *parlement* geene oppositie bestond, er door de regering eene moest worden daargesteld. Om kort te gaan; zonder den heilzamen invloed onzer staatkundige oppositie, zou neerlandisch staatsregeling voor het grootste gedeelte verloren gaan — het koninklijk gezag in waarde verliezen — de ministers in hunne wederregtelijke handelingen volharden, en wat meer zegt, het herstel van grieven tot de *placita* blijven behooren.

Welaan dan, gij afgevaardigden! uit de onderscheidene gewesten uws dierbaren vaderlands, vrees hen niet, die u vreesdig zijn! veel hebt gij reeds ten uitvoer gebragt, daarvoor geniet gij reeds de achting en het vertrouwen van neerlandisch verongelichte ingezetenen; maar veel is er nog te vervullen voor hunne godsdienstige en burgerlijke vrijheden; zij rekenen dus op uwen onvermoeiden ijver. — Gaat voort! volkooit het begonnen werk der vrijheid! daar voor zult gij steeds, zelfs bij het nageslacht, eene dankbare erkenenis inoogsten!

Hy, die voor Vorst en vaderland een slechte daad weerstreeft, En van de grondwet voorig pleit, is waardig, dat hy leeft. Maar die door dwang en willekeur, het regt der volken drukt, Maest uit den raad des Konings syn, den staat ook syn ontrukkt.

Rozendaal,
november 1829.

CORRESPONDENTIE.

Het spijt ons, den op heden ontvanger brief uit Rijswijk niet, volgens het verzoek van den geëerden inzender, heden te kunnen plaatsen. Wij zullen in ons volgend nummer denzelfden mededeelen. Aan eenige verdere ingekomen stukken zal, bij gelegenheid, plaats worden verleend.

LETTERKUNDIGE AANKONDIGINGEN.

* * Bij J. W. ROBIJNS, boekhandelaar te Deventer, komt van de pers en zal alom verkrijgbaar gesteld worden:

I. B. OVERBERG, HANDBOEK van den Christelijken Katholijken Godsdienst, om zich zelve en anderen te onderwijzen, 2° verbeterde druk (kort voorafgaand onderwijs voor jonge geestelijken).

Prijs buiten intekening 1/1-25.

II. — 1° Deel, prijs bij intekening 2/2-90.

Deze beide stukken maken den inhoud uit van het 1° deel der nederduitsche vertaling, in 1808 en 1809 by voortv. van de pers gekomen.

III. R. C. DALLAS, Esqu. over de Orde der Jesuiten. Vrij uit het Engelsch vertaald en met talrijke aantekeningen en geschiedkundige Ophelderingen, verrijkt door den Schrijver des Werks: *Over den Geest en de gevolgen der Hervorming* enz. Het Hoogduitsch gevolgd. 1° Deel.

Dit allerbelangrijkst Werk, waarvan het tweede en laatste

Deel ter perse is, dient zoo wel door de vrienden als door de vijanden der Jesuiten gelezen te worden; ten einde door eigen onderzoek, zich te overtuigen, of de stelling: HET DOEL WETTIGT DE MIDDELEN, aande orde der jesuiten dan wel aan derzelver vijanden moet toegeschreven worden. Men zie de recensie in de *Christelijke Men- tor*, Aug. 1829.

IV. EDUARD DE KLUZENAAR van Sint Pietersberg of de Proef der ware Verlichting; een menschkundig tafereel van het geweld der driften en van het voortgeleed in het

punt van Godsdienst. Door een Vriend van Waarheid en Godsdienst. 1ste Deel. f 1-90.

Ook dit werk, welk in eenen onderhoudenden en aangenaamen stijl geschreven is, verdient door elk een gelezen te worden. De schrijver heeft, om de nu en dan in het werk voorkomende stekelige uitdrukkingen te staven, tot motto genomen: „Dat luchtige, en dikwijls *PIQUANTE* konde niet achterblijven, en kan geen Godsdienstvriend hinderen, „die de duisternis haat.”

Vaderl. Letteroef.

voor Maart 1825, N.º III, bl. 105.

V. DE GIDS voor den eersten leeftijd, door den Aht F. DE LA MENNAIS, uit het Fransch (kerkelijk goedgekeurd.) f 0-50. Hetzelfde Werkje op Schrijfpapier gedrukt f 0-65.

Dit Werkje van den beroemden Aht DE LA MENNAIS, zal zeker den Godsdienstvriend welkom zijn, als zijnde allezins een nuttig Boekje voor de Jeugd en zeer geschikt om door dezelve met vrucht gebruikt te worden en tot Catechismus- en School-prijjes te dienen.

* * De druk van het Werk getiteld: *les Erreurs de Voltaire*, door vele en aanhoudende bezigheden der drukkers vertraagd en de vertaler verdacht wordende, alsof hij zijn begonnen werk zoude staken, achten wij het hoogst noodzakelijk, het publiek aan te kondigen, dat hetzelfde reeds lang door den druk algemeen zoude gemaakt zijn, indien andere Werkjes, die met deze tijden te veel gemeens hebben, dit niet verhinderd hadden; en daarom ook is het, dat wij met den meesten spoed den druk van hetzelfde zullen bevorderen.

's Hage, 12 Nov. 1829

GEB. LANGENHUYSEN.

* * Bij Gebroeders THOMPSON, Boekdruckers en Verkoopers te Rotterdam, komen van de pers en zijn bij hunne Korrespondenten verkrijgbaar:

I. M. A. VAN STEENWIJK, R. K. Pr. en Pastoor te Zoetermeer en Zegwaard. ROOMSCH-KATHOLIK GEBEDENBOEK in den geest van Jezus Godsdienst, naar het Hoogduitsch van J. J. NATTER. — Tweede veel verbeterde druk. — Met goedkeuring.

II. ROOMSCH-KATHOLIK LEER EN GEBEDENBOEK, voor allen, die de eeuwige Zaligheid willen deelachtig worden: door ALEXANDER PRINS VON HONENLOHE. — Met goedkeuring.

(Zijn ook nog weinige exemplaren te bekomen van)

III. DE WARE GODSDIENST, door P. SCHOUTEN, in leven R. K. Pr. en Pastoor te Alkmaar, 2de veel verbeterde druk. — Met goedkeuring.

Ter perse:

IV. GROOT GEBEDENBOEK voor Roomsche-Katholiken (naar den 4^{den} veel vermeerderden druk), uit het Hoogduitsch van J. M. SAILER, Bisschop van Germanopolis enz.

BEKENDMAKINGEN.

* * PETRUS HENRICUS VAN FENEMA, openbaar Notaris, residerende te 's Hertogenbosch, hoofdplaats der Provincie Noord-Brabant, zal voor zijne Principalen, op vrijdag den 20 November 1829, des avonds ten 6 ure, in het Oud Stads-Koffijhuis, bewoond wordende bij F. M. HORN te 's Hertogenbosch, provisioneel, en veertien dagen daarna, ter zelve plaats en ure, finaal verkoopen.

Eene hechte, sterke en wel doortimmerde HEERENHUIZINGE, ERVE en TUIN, staande en gelegen te 's Hertogenbosch, in de tweede Nieuwstraat, gelivoteerd met G. n.º 64, Vers. C. n.º 51. — In huur bij den heer m. H. VAN CONVENT REK OVER, tot primo Mei 1830, voor f 375-00 'sjaars.

Eene HOEVE, bestaande in een hecht en sterk BOUWMANS-HUIS, met twee schoone KAMERS, ingerigt voor een Routen-verblijf; voorts STAL, SCHUUR en verdere Gebouwen, met de daaraan behoorende TEELE-WELANDEN, SCHAAPE en MASTBOSSCHEN, groot te zamen omtrent veertig Bunders, gelegen onder Bantel, gehucht Luysse, — in huur bij HEDDANK VAN DER SANDEN, te weten: de Huizinge en verdere Gebouwen, met uitzondering van de twee voormelde kantons, tot Bantel, rond 1831, den Hof en het Weiland, half maart 1831, en het Deel-land, oegst aan de stoppelen 1830, en zulks voor 24 mudden, 3 koppen en 1/4 maatje rogge, 6 mudden en 7/8 maatje boekweit en f 65-00 voorlijf; voorts betaling van alle srijks- en dorp-tassen, levering van 1250 ponden oak-stroop en twaalf dagen karewaenten, alles jaarlijks — hebbende het vijfjarig Schaarhoed in den jare 1829 opgebracht f 700-00.

Een perceel HOUTBOSCH en WEILAND, groot omtrent twee Bunders, gelegen onder de gemeente Haron, in de nabijheid van het gehucht Luysse voornoemd.

Vier percelen allerbest HOOLAND, gelegen in den gecombineerden buitenpolder van *Vlymen, Engelen en Heelhuizen*, en Een perceel allerbest HOOLAND, gelegen onder *Orthen*, in de polder van het *Eertveld*.

Alles bij gedrupte bijetten breeder omschreven.

Naders informatie te bekomen ten Kantore van den Notaris VAN FENEMA voornoemd.

* * PETRUS HENRICUS VAN FENEMA, openbaar Notaris, residerende te 's Hertogenbosch, hoofdplaats van de provincie Noord-Brabant, zal uit kracht van registerlijk gewijde, ten overstaan van het vredegerest te 's Hertogenbosch, in het openbaar en voor alle man verkoopen: De TIENDE, afkomstig van wijlen den hoogedel geboren heer graaf MAXIMILIAAN HENDRIK LAURENS DE HORN, genaamd hebbende, en overleden den 25 februarij 1823, te *Nieuwchateau*, provincie Luik, te weten:

1ste Koop. Twee derde gedeelten van de Grootte KOORNTIENDE, geheven wordende onder de dorpen van *Bisfel*, kanton *Gemert*, arrondissement *Eindhoven*, provincie Noord-Brabant, waarvan het ander een derde gedeelte toebehoort aan den heer J. J. A. VAN WILLIGEN.

Zuivere opbrengst van de geheele TIENDE.

A.º	1818	f 3107-00	A.º	1824	f 1478-00
—	1819	„ 3190-00	—	1825	„ 1246-00
—	1820	„ 2069-00	—	1826	„ 1812-00
—	1821	„ 1499-00	—	1827	„ 2116-00
—	1822	„ 1187-00	—	1828	„ 2125-00
—	1823	„ 2145-00	—	1829	„ 2661-00

2de Koop. De Grove en Smalle TIENDEN, geheven wordende onder de dorpen van *Oirschot en Best*, kanton *Oirschot*, arrondissement *Eindhoven*, provincie Noord-Brabant, rijdende met de TIENDEN, toebehoorende aan srijks Domeinen en jonkvrouw VAN BOMMEL.

Zuivere opbrengst.

A.º	1819	f 2661-00	A.º	1825	f 953-00
—	1820	„ 2107-00	—	1826	„ 1411-00
—	1821	„ 1380-00	—	1827	„ 1595-00
—	1822	„ 1035-00	—	1828	„ 1691-00
—	1823	„ 1387-00	—	1829	„ 1775-00
—	1824	„ 1157-50	—		

Deze Verkoopung zal geschieden te 's Hertogenbosch, in het Stads-Koffijhuis, bewoond wordende bij JAN VAN DUUREN, op donderdag den 19 November 1829, des avonds ten zes ure provisioneel, zullende veertien dagen daarna, op donderdag den 3-December 1829, ter plaatse en ure voortgegaan te finale verkoopung plaats hebben.

Naders informatie te bekomen ten Kantore van den Notaris VAN FENEMA, voornoemd.

* * Schoone Patrimonieele LANDGOEDEREN uit 'er hand te koop.

Men presenteert te verkoopen, in de Provincie Noord-Brabant, verscheidene HOEVEN, voor eene van dewelke eenen Pachter zich aanbied, die voor huur zoude betalen vier per cent van de koopsomme en daarenboven op zich neemen alle de belastingen.

Tot verdere informatie, zich te adresseeren, met vragsvragen brieven, aan d'H. J. H. V. S., bij d'H. PEETERS, Beeldhouwer, N.º 454, op de Paardemarkt, te Antwerpen.

* * Een JONGELING van den R. C. Godsdienst, hebbende den derden rang, bekend met de leerwijzen van PAISSON, en van zeer goede getuigschriften voorzien, zag zich gaarne, zoo spoedig mogelijk, als *Ondermeester* geplaatst; iemand hierop reflecterende, gelieve zich te vervoegen bij de uitgevers van dit Dagblad. —

* * De Bontwerker KETNER, heeft de eer te melden, dat hij alhier voor eenige weinige dagen is uitgekomen bij POTTERS, in den *Eenhoorn*, in de Karsstraat, te 's Hertogenbosch, met een schoon assortiment BELTJE, van den laatste smaak, waaronder EICHUS, EIK, EIKEN, PELLERI, NEN, BOGELS, VAN DER SCHAAP, VAN DER SCHAAP, VAN DER SCHAAP en andere, VAN LIELEN, van K. R. G. en verdere artikelen daartoe behoorende, alles ten eersten prijze.

De prijzen der granen alhier, van donderdag den 19 november zijn geweest:

Rogge	} het nederlandsch mud, . . .	f 5-72 à 5-10
Boekweit		„ 4-52 à 3-50
Haver		„ 2-70 à 2-25
Garst		„ 0-00 à 0-00
Het nederlandsch pond boter		„ 0-70 à 0-64
De drie nederlandsche ponden roggebruod		29 cents